

مرکز آموزشی درمانی شفا

عنوان سند: کلیاتی در مورد بیماری

نوپدید آبله میمونی Monkey Pox

کد سند: NO-BK-326

تهیه کننده و تنظیم کننده: فرحناز نریمپسا

سوپروایزر آموزش سلامت

منابع:

-انستیتو NHS انگلستان

-کلیاتی در مورد بیماری نوپدید آبله میمونی از سلسله ژورنال کلاب

های مرکز مدیریت بیماری های واگیر

<https://www.cdc.gov/poxvirus/monkeypox>

ویرایش: دوم تاریخ: ۱۴۰۱/۰۳/۲۲ صفحه: ۱ از ۶

واکسن: واکسن JYNNEOS (Imvamune یا Imvanex) نیز

نوعی واکسن ویروسی زنده ضعیف شده می باشد که توسط سازمان غذا و دارو آمریکا (FDA) جهت پیشگیری از ابتلا به آبله میمون مورد تایید قرار گرفته است. در حال حاضر از این واکسن در آمریکا برای افراد با مشاغل پرخطر و احتمال تماس بالا با حیوانات آلوده یا کارکنان آزمایشگاه جهت پیشگیری از ابتلا به آبله میمون و آبله استفاده می شود. واکسن آبله در حال حاضر در دسترس عموم نیست ولی مطالعات پیشین حاکی از اثرگذاری ۸۵ درصدی واکسن آبله در پیشگیری از ابتلا به ویروس آبله میمون و کاهش شدت بیماری در صورت ابتلا می باشند. محققین معتقد هستند تزریق واکسن حتی پس از تماس نیز قدرت پیشگیری و کاهش شدت ابتلا به بیماری آبله میمون را دارد.

راههای درمان آبله میمونی:

در حال حاضر، هیچ درمان قطعی برای عفونت ویروس آبله میمون وجود ندارد. برای کنترل شیوع آبله میمون در ایالات متحده، می توان از واکسن آبله، داروهای ضد ویروسی و گلوبولین ایمنی واکسینیا (VIG) استفاده کرد. دوره بیماری اغلب ۲ الی ۴ هفته ذکر شده است و اغلب بیماری خود محدود می باشد. اما در برخی افراد مانند **کودکان و افراد دارای نقص سیستم ایمنی**، بیماری شدیدتر نیز دیده می شود. اغلب درمان های حمایتی مانند سایر بیماری های ویروسی و پیشگیری و درمان عفونت های ثانویه کافی به نظر می رسند. هنوز درمان قطعی آن تایید نشده است. فرد مشکوک باید تا برطرف شدن علائم بیماری قرنطینه گردد و طی مدت قرنطینه نیز فرد بیمار و تمام اطرافیان وی از ماسک های تنفسی استفاده نمایند.

عوارض: عوارض بیماری شامل عفونت های ثانویه مانند ذات الریه

(برونکوپنومونی)، عفونت شدید خون (سپسیس)، عفونت مغزی

(آنسفالیت) و عفونت قرنیه چشم و حتی از دست دادن بینایی در این

افراد بیشتر دیده می شود.

ویرایش: دوم تاریخ: ۱۴۰۱/۰۳/۲۲ صفحه: ۶ از ۶

چگونه از خود در برابر آبله میمون محافظت کنیم؟

توصیه شده است که هنگام تماس نزدیک با افرادی که علائم بیماری را دارند از ماسک استفاده کنید. از تماس با حیواناتی که ممکن است ناقل ویروس باشند، خودداری کنید. این حیوانات شامل حیوانات بیمار یا مرده به ویژه آنهایی که سابقه عفونت دارند مانند میمون ها، جوندگان و سگ ها می شود. افراد باید پس از تماس با حیوانات یا انسان های آلوده یا مشکوک به عفونت دست های خود را با آب و صابون بشویند و از ضدعفونی کننده های الکلی استفاده کنند. ویروس آبله میمون می تواند از طریق سطوح و مواد منتقل شود؛ بنابراین لازم است از تماس با موادی که در ارتباط با انسان یا حیوان بیمار بوده است، خودداری کنید. ویروس آبله میمون خارج از میزبان انسان بسیار پایدار است؛ بنابراین می تواند بر اشیایی مانند پتو یا دیگر وسایل زندگی کند. بهترین روش برای پیشگیری از ابتلاء به بیماری آبله میمون در این شرایط شستن منظم لباس ها و ملحفه ها در دمای بالا است. با رسیدن فصل گرما در تابستان، خطر انتقال آبله میمونی بیشتر می شود.

مهم ترین روش های پیشگیری از ابتلا به آبله میمون:

۱- پرهیز از تماس با حیوانات بیمار یا لاشه حیوانات ۲- پرهیز از تماس مستقیم و تمیز کردن محل نگهداری حیوانات بیمار و مشکوک

۳- قرنطینه افراد با علائم و تماس مشکوک ۴- شستن دست ها با آب و صابون و یا ضدعفونی با محلول های حاوی اتانول پس از تماس های مشکوک

استراتژی های جلوگیری از شیوع و کنترل بیماری:

موارد مبتلا را سریعاً تشخیص دهیم. - افراد در تماس نزدیک با فرد مبتلا، همگی ایزوله شوند- تمام افراد در تماس با فرد مبتلا، ظرف ۴ روز از تاریخ قرار گرفتن در معرض به منظور جلوگیری از شروع بیماری واکسینه شوند.

نکته قابل ذکر اینست که، اگر بین ۴ تا ۱۴ روز پس از تاریخ تماس تزریق شود، واکسیناسیون ممکن است علائم بیماری را کاهش دهد، اما ممکن است از بیماری جلوگیری نکند.

ویرایش: دوم تاریخ: ۱۴۰۱/۰۳/۲۲ صفحه: ۵ از ۶

آبله میمون چیست؟

آبله میمون یک بیماری ویروسی نادر و مشترک در بین انسان و دام می باشد که در اثر عفونت با ویروس آبله میمون ایجاد می شود و اغلب به صورت یک بیماری خفیف تا متوسط ظاهر می گردد و اکثر بیماران نیز طی ۴ هفته بهبود می یابند؛ اما می تواند به بیماری سریعاً کشنده نیز تبدیل گردد مخزن بیماری هنوز به درستی شناخته نشده است؛ اگرچه جوندگان آفریقایی و پریمات ها مانند میمون ها به عنوان مخزن محتمل آن در نظر گرفته می شوند. به طور کلی علائم آبله میمون در انسان ها بیشتر شبیه به بیماری آبله، ولی خفیف تر از آن می باشد (بیماری آبله در سال ۱۹۸۰ ریشه کن شده است). ویروس آبله میمونی برای اولین بار در سال ۱۹۵۸ کشف شد. در این تاریخ، شیوع بیماری شبه آبله در کلنی های میمون هایی که برای تحقیق در آنجا نگهداری می شدند، رخ داد. از این رو، این بیماری، "آبله میمون" نامیده شده است.

جوندگان به عنوان محتمل ترین منشأ این ویروس در نظر گرفته شده اند. با اینحال جوندگان آفریقایی و نخستی های غیرانسانی (مانند میمون ها) ممکن است حامل ویروس باشند و افراد را آلوده کنند. اکثر این افراد پس از گاز گرفتن یا چنگ انداختن توسط میمون، یا زمانی که بافت یا مایعات بدن میمون روی پوست زخمی یا دارای بریدگی افراد قرار گرفت، آلوده شدند.

علائم و نشانه های بیماری

تب - سردرد شدید - درد عضلانی - کمردرد - تورم غدد لنفاوی - لرز - احساس ضعف و بی حالی شدید - نشانه های پوستی مثل خارش - در انسان علائم آبله میمونی با نشانه های

ویرایش: دوم تاریخ: ۱۴۰۱/۰۳/۲۲ صفحه: ۲ از ۶

آنفلانزا بروز می کند. و مشابه علائم آبله در میمون است ولی با شدت کمتر آبله میمونی با تب، سردرد شدید، دردهای عضلانی، درد کمر، لرز و خستگی شدید و بزرگی غدد لنفاوی (گردن، زیربغل و کشاله ران)، گاهی گلودرد و سرفه شروع می شود. ظرف ۱ تا ۳ روز (گاهی بیشتر) بعد از تب، بیمار بثورات پوستی (آبله ایی) بر روی صورت (۹۵٪ موارد) و سپس سایر قسمت های بدن از جمله ۷۵٪ موارد بر روی کف دست و پاها خواهد داشت. مخاط دهان در ۷۰٪ موارد، اعضای جنسی در ۳۰٪ موارد و ملتحمه و قرنیه چشم در ۲۰٪ موارد مبتلا میشوند. مخاط دهان نیز می تواند درگیر شود مراحل ظاهری بثورات به ترتیب شامل ظهور تاول های پوستی و زخم دلمه بسته است، ضایعات پوستی که اغلب از سر و صورت شروع می شود سریعاً به تاول و زخم دلمه بسته تبدیل می گردند. با پیشرفت بیماری تعداد آن ها نیز بیشتر شده و رنگ آن ها به زردی متمایل می گردد. در موارد شدید بیماری، می توانند قسمت زیادی از پوست را از بین ببرند با پیشرفت بیماری ویروس به مغز و نخاع می رسد و باعث التهاب مغز و نخاع می شود که می تواند به آسیب مغزی و مرگ منجر شود. پس از بهبود تاول ها، ممکن است اسکار آن ها به صورت فرورفتگی در پوست یا تیره تر یا روشن تر شدن پوست ناحیه مبتلا نسبت به قسمت های سالم بدن، باقی بمانند. تفاوت اصلی بین علائم آبله و آبله میمون در این است که آبله میمون باعث تورم غدد لنفاوی (لنفادنوپاتی) می شود در حالی که آبله این طور نیست. دوره کمون (زمان از عفونت تا علائم) برای آبله میمون معمولاً ۷-۱۴ روز است اما می تواند بین ۲۱-۵ روز باشد. لذا در صورت تماس قطعی با فرد مبتلا باید دوره قرنطینه را حتی تا ۲۱ روز رعایت کرد. روند پیشرفت ضایعات به این گونه خواهد بود: لک، جوش، تاول، جوش چرکی، برجستگی پوست و پوسته پوسته شدن و تقریباً دو تا چهار هفته فرد درگیر بیماری خواهد شد.

ویرایش: دوم تاریخ: ۱۴۰۱/۰۳/۲۲ صفحه: ۳ از ۶

انتقال بیماری (انسان به انسان)

تماس با ترشحات پوستی بیمار - ورود ویروس به بدن از راه دستگاه تنفسی، چشم ها، بینی و دهان

راه انتقال آبله میمونی چیست؟ انتقال ویروس توسط تماس مستقیم انسان با حیوان، با انسان یا با اشیا آلوده به ویروس است. ویروس از طریق پوست آسیب دیده (حتی ضایعات میکروسکوپیکی)، تنفس هوای آلوده به ذرات حاوی ویروس و یا ترشحات مخاطی (چشم، بینی یا دهان) منتقل می شود، هرچند انتقال حیوان به انسان میتواند از طریق گاز گرفتگی، خراشیدگی ناخن حیوان، تماس با گوشت حیوان مبتلا حین آماده سازی گوشت یا تماس با هر قسمت از بدن یا محل زندگی و بستر حیوان صورت پذیرد. در ضمن، چون انتقال تنفسی از طریق ذرات درشت تنفسی است نیازمند تماس چهره به چهره نزدیک و طولانی است.

تشخیص: دقیق ترین و بهترین روش برای تشخیص آبله میمونی تهیه نمونه از تاول های پوستی (از سطح ضایعه و یا مایع تاول و یا از کبره خشک) ایجاد شده است. این نوع آزمایش باید توسط پرسنل تخصصی و از طریق انجام تست PCR در آزمایشگاه انجام شود و ایمنی افراد به طور کامل رعایت شود. به این صورت که از سطح ضایعه نمونه برداشته می شود و آزمایش ویروس شناسی برای تشخیص آبله انجام می شود. هرچند بیماری خودمحدود شونده است؛ اما ممکن است موارد شدید که معمولاً در کودکان اتفاق می افتد، پیش آید که بستگی به دوز اولیه آلودگی و شرایط سلامت کودک دارد. از عوارض ثانویه ابتلا به آبله میمونی میتوان از عفونت های ثانویه دیگر، برونکوپنومونی (ذات الریه)، عفونت خون (سپسیس)، عفونت مغز (انسفالیت) و عفونت قرنیه با احتمال از دست دادن بی نایی نام برد.

ویرایش: دوم تاریخ: ۱۴۰۱/۰۳/۲۲ صفحه: ۴ از ۶